

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010134
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3616010134.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému W. K. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, prejednal dňa 4. októbra 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/62/2016 zo dňa 15. februára 2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.2T/62/2016 zo dňa 15. februára 2017, bol obžalovaný W. K. spolu s obžalovaným ml. B. O. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 25.08.2015 v čase okolo 14.00 hod. v B. na ul. O. T. medzi kaviarňou U. a IV. základnou školou po predchádzajúcom verbálnom konflikte napadli W. I. tak, že ho obžalovaný W. K. udrel dlaňou do tváre a následne ho obžalovaný ml. B. O. udrel asi 3-4 krát päťou ruky do tváre, pričom si poškodený kryl tvár rukami a predklonil sa a vtedy ho obžalovaný ml. B. O. asi 3-4 krát kopol kolenom do tváre a obžalovaný W. K. ho tiež jedenkrát nohou kopol do oblasti tváre, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému W. I., nar.XX.XX.XXXX zlomeninu zygomaticko maxilárneho komplexu vpravo s posunutím fragmentov kostí s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 22 dní.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný W. K. odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienčne odložený a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 48 mesiacov s probačným dohľadom. Zároveň okresný súd podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému W. K. rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k.1T/31/2016-102 zo dňa 22.06.2016, právoplatným dňa 22.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný ml. B. O. bol za tieto trestné činy odsúdený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.

zák. s použitím § 119 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Súčasne okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 2.516,83,-Eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného W. I. s nárokom na náhradu škody proti obžalovaným odkázal na civilné sporové konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu vo vzťahu ku obžalovanému W. K. nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste v neprospech obžalovaného W. K..

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že s uloženým trestom obžalovanému W. K. sa nestotožňuje, nakoľko okresný súd u obžalovaného W. K., ktorý spáchanie skutku počas celého hlavného pojednávania popieral, neodôvodnene aplikoval ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák. Výrok o treste predmetného rozhodnutia považuje u obžalovaného W. K. za nesprávny, nakoľko uložený trest je nezákonný, neprimeraný a v rozpore so zásadami ukladania trestov. Prokurátor nesúhlasí s tvrdením súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosť jeho nápravy, nakoľko uložený trest musí mať najmä prevýchočný účinok. Rovnako sa prokurátor nestotožnil s aplikáciou poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., ktorú považuje za nedôvodnú, nakoľko obžalovaný spáchanie skutku počas celého hlavného pojednávania popieral a urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej nevine podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Prokurátor má za to, že okresný súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák., najmä keď dostatočne nezohľadnil následok spáchaného trestného činu a osobu páchatel'a. Z výpovede poškodeného, ako aj z výpovede obžalovaného ml. B. O. z prípravného konania okresný súd jednoznačne ustálil, že obžalovaný W. K. poškodeného W. I., v tom čase zrejme predkloneného jedenkrát nohou kopol do oblasti tváre. Z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že doba liečby u poškodeného W. I. trvala od 25.08.2015 do 16.09.2015, teda 22 dní, počas tejto doby bol poškodený tiež obmedzený na obvyklom spôsobe života, a to pre silné bolesti hlavy a tváre, nakoľko predmetné poranenie si vyžiadalo operačný spôsob liečby, konkrétne mal rezané pravé líce a hornú čeľusť v dutine ústnej, pričom bola nutná aj jeho 9-dňová hospitalizácia. Je tak zrejme, že najzávažnejšie zranenie bolo spôsobené aktívnym pričinením obidvoch obžalovaných a tvrdenie obžalovaného W. K., že poškodeného kopol len niekde do oblasti ramena či ruky možno považovať týmito výpoveďami za vyvrátené, s čím sa stotožnil aj okresný súd a vyhodnotil to ako snahu obžalovaného K. vyvinúť sa, resp. ako dôsledok toho, že obžalovaný ani nevedel, kde sa mu podarilo poškodeného kopom zasiahnuť. Okresný súd taktiež pri ukladaní druhu trestu dostatočne neprihliadol na skutočnosť, že obžalovaný W. K. bol doposiaľ spolu štyrikrát súdne trestaný, z čoho je zrejme, že ukladanie podmieničného trestu nemá na neho požadovaný prevýchočný účinok. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný W. K. má sklony k protispoločenskému správaniu a možnosť nápravy je pri uložení podmieničného trestu diskutabilná a nespĺňa kritéria individuálnej prevencie. Prokurátor z uvedených dôvodov má za to, že uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je uložený druh trestu obžalovanému W. K. príliš mierny. Podľa názoru prokurátora v prípade obžalovaného W. K. bude len výkon nepodmieničného trestu odňatia slobody spĺňať kritéria individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o treste u obžalovaného W. K. a aby mu v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a aby zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/31/2016 zo dňa 22.06.2016, právoplatného dňa 22.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný W. K. písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla rozhodnúť v súlade s konečným návrhom odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obžalovaný W. K. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd mu ponechal podmienené odsúdenie, nakoľko absolvoval ochranné liečenie a z tohto konania sa poučil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 4. októbra 2017. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním (odvolanie bolo podané prokurátorom len pre nesprávnosť výrokov o treste v neprospech obžalovaného W. K.) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému W. K., pričom uložený súhrnný trest je zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaný W. K. bol v predmetnej trestnej veci uznaný za vinného z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20, § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák., pričom za prísnejší z nich (§ 156 ods. 2 Tr. zák.) zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 1 rok a hornou hranicou vo výmere 3 rokov. Obžalovaný W. K. spoločne s obžalovaným ml. B. O. dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali na chránenej osobe (dieťať) a spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a čin spáchali na chránenej osobe (dieťať).

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a na druhej strane správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Okresný súd rovnako správne použil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. (zostrujúce ustanovenie), pričom aj po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.428/2012Z.z. stále v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. platí, že ak súd ukladá súhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu. V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu ukladal okresný súd fakticky trest obžalovanému W. K. za tri trestné činy (jeden zločin a dva prečiny spáchané rôznymi skutkami), avšak zároveň trest ukladal podľa tzv. asperačnej zásady na základe ktorej musel zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v najprísnejšom trestnom čine v § 172 ods. 1 Tr. zák. V danom prípade správne okresný súd okrem

ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. aplikoval aj ustanovenie § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ukladanie súhrnného trestu), keďže obžalovaný W. K. predmetnú trestnú činnosť spáchal skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp.zn.1T/31/2016 zo dňa 22.06.2016. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 22.06.2016, sp.zn.1T/31/2016 bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov. Zároveň mu podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a taktiež podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Pokiaľ prokurátor namieta nesprávne priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému okresným súdom podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že obžalovaný W. K. sa v prípravnom konaní doznal, svoje konanie úprimne oľutoval a zároveň súhlasil s konaním o dohode o vine a treste, taktiež na hlavnom pojednávaní súhlasil s konaním o dohode o vine a treste. Okresný súd správne priznal túto poľahčujúcu okolnosť napriek tomu, že urobil vyhlásenie o nevine podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože skutok sa stal iným spôsobom ako mu bolo obžalobou kladené za vinu (bolo preukázané, že obžalovaný W. K. ako bol poškodený predklonený kopol poškodeného do tváre). Obžalovaný ku skutku a k jeho osobnej účasti na hlavnom pojednávaní okresného súdu uviedol, že je mu to veľmi ľúto a poškodenému sa ospravedlnil. Okresný súd správne uviedol, že je zrejmé, že skutok sa stal v časti inak, nakoľko nebolo preukázané, že by obžalovaný následne aj pästou 1-2 krát udrel poškodeného W. I. do tváre, a preto nemožno vykladať v neprospech obžalovaného, že neurobil vyhlásenie o vine ku skutku, ktorý sa nestal takým spôsobom ako bolo uvedené v obžalobe. Zároveň okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. priznal súd obžalovanému W. K. už v skoršom rozhodnutí (rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/31/2016 zo dňa 22.06.2016) ku ktorému prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Súhrnný trest uložený okresným súdom obžalovanému W. K. vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 48 mesiacov s probačným dohľadom spolu s uloženou povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/31/2016 zo dňa 22.06.2016 (právoplatného dňa 22.06.2016), ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného W. K. a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom nezákonný a neprimerane mierny.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného W. K. na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.